

Sygn. akt III K 128/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2021r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Karin Kot

Protokolant Emilia Tkacz

Prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Sebastian Ziembicki

po rozpoznaniu w dniach 3 lutego 2020r., 10 lipca 2020r., 29 września 2020r.,

23 listopada 2020r. i 4 stycznia 2021r. sprawy karnej

1. (...) ur. (...) w L.

syna S. i Z. z domu H.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od dnia 16 kwietnia 2018r. do dnia 25 kwietnia 2018r. w miejscowości J. i w J. działając wspólnie i w porozumieniu z T. T., W. J. (1) oraz M. B. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000zł oraz usiłował doprowadzić go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 220 000 zł stanowiącej mienie znacznej wartości za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że w dniu 21 kwietnia 2018r. w J. M. B., w ramach podziału ról, uzyskał kwotę 50.000 zł od D. J. (1) jako częściową zapłatę za oferowane do sprzedaży za łączną kwotę 270 000 zł rzekome zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J., po czym W. J. (1) i T. T. w dniu 23 kwietnia 2018r. oraz w dniu 25 kwietnia 2018r. w J. oferowali D. J. (1) sprzedaż rzekomych zabytków ruchomych mających pochodzić ze znaleziska wykapanego w miejscowości J. w postaci:

- trzech figurek męczyzn,
- niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznice
- szkatułki metalowej,
- dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki,
- naczynia metalowego, tj. kubka,
- naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki,
- dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka,
- ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk,
- dwóch sztyletów i jednego miecza,

- dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki,
- naczynia w kształcie kielicha z uchwytami koloru srebrnego, uchwytów wysadzanych kamieniami koloru różowego,
- płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzane z kamieniami,
- szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych,
- szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego,
- krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa,
- płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie,
- kielicha z uchwytami koloru srebrnego oraz kamieniami,
- wyrobów jubilerskich,
- elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi o nieustalonej wartości, oraz oferowali D. J. (1) sprzedaż zabytków ruchomych w postaci:
 - zabytkowego półokrągłego okucia wartości nie mniejszej niż 150 złotych,
 - zabytkowej plakietki płaskiej wartości nie mniejszej niż 150 złotych,
 - zabytkowego stilusa wartości nie mniejszej niż 150 złotych,

nie pochodzących z w/w znaleziska o rzeczywistej łącznej wartości nie mniejszej niż 450 złotych a także oferowali sprzedaż:

a. kamieni szlachetnych w postaci:

- szmaragdów o łącznej wadze nie przekraczającej 180 gramów czyli 90 karatów o łącznej wartości 9 tysięcy złotych,
- jednej sztuki akwamarynu o szlifie fasetowym o wadze 0,096 gramów czyli 0,48 karatów i wartości 29 złotych,
- jednej sztuki berylu wartości 5 złotych,

b. kamieni ozdobnych w postaci:

- jednego kwarcu mlecznego o wartości 2 złotych,

c. imitacji kamieni szlachetnych w postaci:

- kwarców zabarwionych sztucznie na kolor w różnych odcieniach

czerwieni imitujących rubiny w ilości 321 sztuk oraz 8 okruchów

o łącznej wartości 642 złotych,

- silimanitów sztucznie barwionych na kolor czerwony imitujących rubiny

w ilości 96 sztuk o łącznej wartości 480 złotych,

- silimanitów sztucznie barwionych na kolor zielony imitujących szmaragdy w ilości 663 sztuk oraz 7 okruchów o łącznej wartości 3 315 złotych, o łącznej wartości 13 865 złotych przy czym J. S. w ramach podziału ról w tym czasie

obserwował w/w zdarzenie z ukrycia a także uprzednio wykonał poszczególne przedmioty oferowane do sprzedaży D. J. (1) w postaci:

- trzech figurek mężczyzn,
- niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznic,
- szkatułki metalowej,
- dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki,
- naczynia metalowego, tj. kubka,
- naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki,
- dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka,
- ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk,
- dwóch sztyletów i jednego miecza,
- dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki,
- naczynia w kształcie kielicha z uchwytami koloru srebrnego, uchwytów wysadzanych kamieniami koloru różowego,
- płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzanego z kamieniami,
- szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych,
- szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego,
- krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa,
- płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanego kamieniami po obwodzie,
- kielicha z uchwytami koloru srebrnego oraz kamieniami,
- wyrobów jubilerskich,
- elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi jednakże celu swojego nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

2. **T. T. ur. (...) w L.**

syna W. i E. z domu Ż.

oskarżonego o to, że:

II. w okresie od dnia 16 kwietnia 2018r. do dnia 25 kwietnia 2018r. w miejscowości J. i w J. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S., W. J. (1) i M. B. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000 zł oraz usiłował doprowadzić go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 220 000 zł stanowiącej mienie znacznej wartości za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że w dniu 21 kwietnia 2018r. w J. M. B., w ramach podziału ról, uzyskał kwotę 50.000 zł od D. J. (1) jako częściową zapłatę za oferowane do sprzedaży za łączną kwotę 270 000 zł rzekome zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J., po czym T. T. wspólnie i w porozumieniu z W. J. (1) w dniu 23 kwietnia 2018r. oraz w dniu 25 kwietnia 2018r. w J. oferował D. J. (1) sprzedaż rzekomych zabytków ruchomych mających pochodzić ze znaleziska wykapanego w miejscowości J. w postaci:

- trzech figurek męczyzn,
- niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznice
- szkatułki metalowej,
- dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki,
- naczynia metalowego, tj. kubka,
- naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki,
- dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka,
- ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk,
- dwóch sztyletów i jednego miecza,
- dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki,
- naczynia w kształcie kielicha z uchwytemi koloru srebrnego, uchwyty wysadzanych kamieniami koloru różowego,
- płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzanej z kamieniami,
- szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych,
- szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego,
- krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa,
- płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie,
- kielicha z uchwytemi koloru srebrnego oraz kamieniami,
- wyrobów jubilerskich,
- elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi o nieustalonej wartości, oraz oferowali D. J. (1) sprzedaż zabytków ruchomych w postaci:
 - zabytkowego półokrągłego okucia wartości nie mniejszej niż 150 złotych,
 - zabytkowej plakietki płaskiej wartości nie mniejszej niż 150 złotych,

- zabytkowego stilusa wartości nie mniejszej niż 150 złotych,

nie pochodzących z w/w znaleziska o rzeczywistej łącznej wartości nie mniejszej niż 450 złotych a także oferował sprzedaż:

a. kamieni szlachetnych w postaci:

- szmaragdów o łącznej wadze nie przekraczającej 180 gramów czyli 90 karatów o łącznej wartości 9 tysięcy złotych,

- jednej sztuki akwamarynu o szlifie fasetowym o wadze 0,096 gramów czyli 0,48 karatów i wartości 29 złotych,

- jednej sztuki berylu wartości 5 złotych,

b. kamieni ozdobnych w postaci:

- jednego kwarcu mlecznego o wartości 2 złotych,

c. imitacji kamieni szlachetnych w postaci:

- kwarców zabarwionych sztucznie na kolor w różnych odcieniach

czerwieni imitujących rubiny w ilości 321 sztuk oraz 8 okruchów o łącznej wartości 642 złotych,

- silimanitów sztucznie barwionych na kolor czerwony imitujących rubiny w ilości 96 sztuk o łącznej wartości 480 złotych,

- silimanitów sztucznie barwionych na kolor zielony imitujących szmaragdy w ilości 663 sztuk oraz 7 okruchów o łącznej wartości 3 315 złotych, o łącznej wartości 13 865 złotych przy czym J. S. w ramach podziału ról w tym czasie obserwował w/w zdarzenie z ukrycia a także uprzednio wykonał poszczególne przedmioty oferowane do sprzedaży D. J. (1) w postaci:

- trzech figurek mężczyzn,

- niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznic,

- szkatułki metalowej,

- dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki,

- naczynia metalowego, tj. kubka,

- naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki,

- dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka,

- ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska,

głowa wydry, krzyż, muł, byk,

- dwóch sztyletów i jednego miecza,

- dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki,

- naczynia w kształcie kielicha z uchwytami koloru srebrnego, uchwytów wysadzanych kamieniami koloru różowego,

- płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzane z kamieniami,
- szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych,
- szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego,
- krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa,
- płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie,
- kielicha z uchwytemi koloru srebrnego oraz kamieniami,
- wyrobów jubilerskich,
- elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi jednakże celu swojego nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

3. (...) ur. (...) w L.

córki K. i I. z domu D.

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od dnia 16 kwietnia 2018r. do dnia 25 kwietnia 2018r. w miejscowości J. i w J. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S., T. T. i M. B. w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził D. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000zł oraz usiłował doprowadzić go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 220 000 zł stanowiącej mienie znacznej wartości za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że w dniu 21 kwietnia 2018r. w J. M. B., w ramach podziału ról, uzyskał kwotę 50.000 zł od D. J. (1) jako częściową zapłatę za oferowane do sprzedaży za łączną kwotę 270 000 zł rzekome zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J., po czym W. J. (1) wspólnie i w porozumieniu z T. T. w dniu 23 kwietnia 2018r. oraz w dniu 25 kwietnia 2018r. w J. oferował D. J. (1) sprzedaż rzekomych zabytków ruchomych mających pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J. w postaci:

- trzech figurek mężczyzn,
- niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznice
- szkatułki metalowej,
- dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki,
- naczynia metalowego, tj. kubka,
- naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki,
- dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka,
- ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska,

głowa wydry, krzyż, muł, byk,

- dwóch sztyletów i jednego miecza,
- dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki,
- naczynia w kształcie kielicha z uchwytemi koloru srebrnego, uchwyty wysadzanych kamieniami koloru różowego,
- płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzanego z kamieniami,
- szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych,
- szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego,
- krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa,
- płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie,
- kielicha z uchwytemi koloru srebrnego oraz kamieniami,
- wyrobów jubilerskich,
- elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi o nieustalonej wartości, oraz oferowali D. J. (1) sprzedaż zabytków ruchomych w postaci:
 - zabytkowego półokrągłego okucia wartości nie mniejszej niż 150 złotych,
 - zabytkowej plakietki płaskiej wartości nie mniejszej niż 150 złotych,
 - zabytkowego stilusa wartości nie mniejszej niż 150 złotych,

nie pochodzących z w/w znaleziska o rzeczywistej łącznej wartości nie mniejszej niż 450 złotych a także oferował sprzedaż:

a. kamieni szlachetnych w postaci:

- szmaragdów o łącznej wadze nie przekraczającej 180 gramów czyli 90 karatów o łącznej wartości 9 tysięcy złotych,
- jednej sztuki akwamarynu o szlifie fasetowym o wadze 0,096 gramów czyli 0,48 karatów i wartości 29 złotych,
- jednej sztuki berylu wartości 5 złotych,

b. kamieni ozdobnych w postaci:

- jednego kwarcu mlecznego o wartości 2 złotych,

c. imitacji kamieni szlachetnych w postaci:

- kwarców zabarwionych sztucznie na kolor w różnych odcieniach

czerwieni imitujących rubiny w ilości 321 sztuk oraz 8 okruchów o łącznej wartości 642 złotych,

- silimanitów sztucznie barwionych na kolor czerwony imitujących rubiny w ilości 96 sztuk o łącznej wartości 480 złotych,

- silimanitów sztucznie barwionych na kolor zielony imitujących szmaragdy w ilości 663 sztuk oraz 7 okruchów o łącznej wartości 3 315 złotych, o łącznej wartości 13 865 złotych przy czym J. S. w ramach podziału ról w tym czasie obserwował w/w zdarzenie z ukrycia a także uprzednio wykonał poszczególne przedmioty oferowane do sprzedaży D. J. (1) w postaci:

- trzech figurek mężczyzn,
- niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznik,
- szkatułki metalowej,
- dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki,
- naczynia metalowego, tj. kubka,
- naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki,
- dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka,
- ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk,
- dwóch sztyletów i jednego miecza,
- dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki,
- naczynia w kształcie kielicha z uchwytyami koloru srebrnego, uchwyty wysadzanych kamieniami koloru różowego,
- płaskorzeźby w wizerunku dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzanego z kamieniami,
- szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych,
- szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego,
- krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa,
- płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie,
- kielicha z uchwytyami koloru srebrnego oraz kamieniami,
- wyrobów jubilerskich,
- elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi jednakże celu swojego nie osiągnął z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, dopuszczając się czynu w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy II Wydział Karny z dnia 9 stycznia 2004r. sygn. akt II K 1214/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 4 lat, a którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy II Wydział Karny sygn. akt II Ko 1064/97 z dnia 9 listopada 2007r. zarządzono do wykonania oraz będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia V Wydział Karny z dnia 12 stycznia 2004r. sygn. akt V K 1239/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 4 lat, a którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy II Wydział Karny z dnia 29 października 2007r. zarządzono do wykonania, które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia V Wydział Karny sygn. akt V

K 804/15 z dnia 21 kwietnia 2016r. na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 8 marca 2015r. do dnia 3 września 2017r.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. **uznaje oskarżonych J. S., T. T. i W. J. (1) za winnych popełnienia zarzucanych im czynów opisanych odpowiednio w pkt I, w pkt II oraz w pkt III części wstępnej wyroku z tym, że eliminuje z opisów czynów zapis, że oskarżeni doprowadzili D. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000 złotych oraz przyjmuje, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu z ustalonym mężczyzną, który uzyskał od D. J. (1) kwotę 50.000 zł jako częściową zapłatę za oferowane do sprzedaży za łączną kwotę 270 000 zł rzekome zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J., o uiszczeniu której oskarżeni nie wiedzieli, to jest występku art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w stosunku do oskarżonych J. S. i T. T. oraz występku art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art.109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w stosunku do oskarżonego W. J. (1) i za to, na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k., wymierza oskarżonym J. S. i T. T. kary po rok i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. kary grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda, zaś oskarżonemu W. J. (1) wymierza karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 k.k. karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda,**

II. **na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu J. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 kwietnia 2018r. godzina 10:00 do dnia 17 lipca 2018r. godzina 14:15, zaś oskarżonym T. T. i W. J. (1) zalicza na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 kwietnia 2018r. godzina 10:00 do dnia 13 lipca 2018r. godzina 15:15,**

III. **zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. B. S. i adw. A. B. zapłatę kwot po 1380 zł oraz dalsze po 317,40 zł tytułem podatku od towarów i usług z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym J. S. i W. J. (1) z urzędu,**

IV. **na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza im opłat.**

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 128/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych			

oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. S.	czyn z punktu I aktu oskarżenia	
2.1.1.	T. T.	czyn z punktu II aktu oskarżenia	
3.1.1.	W. J. (1)	czyn z punktu III aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Porozumienie się w miesiącu kwietniu 2018r. M. B. z J. S. oraz T. T. co do zamiaru dokonania sprzedaży wytworzonych	częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S.	k. 217-221, k. 222-225 k. 258-259, k. 715-724, k. 839-842, k. 1326-1329, k. 1768-1770	

przez J. S. w jego warsztacie przedmiotów stylizowanych na antyki D. J. (1) jako przedmiotów zabytkowych pochodzących ze znaleziska wykopanego w okolicy budowy drogi (...) w J..	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. T.	k. 203-205, k. 248-249, k. 812-818, k. 1326-1329, k. 1770-1771
Propozycja spotkania złożona w dniu 16 kwietnia 2018r. podczas rozmowy telefonicznej przez znanego D. J. (1) jako poszukiwacz przedmiotów zabytkowych M. B. D. J. (1) i spotkanie do jakiego doszło w dniu 21 kwietnia 2018r. podczas którego M. B. poinformował D. J. (1) o skontaktowaniu się z nim mężczyzn będących w posiadaniu pochodzących ze znaleziska wykopanego przed tygodniem w okolicy budowy drogi (...) w J. w postaci kielichów, krzyży, mieczy, kamieni szlachetnych, figurek oraz biżuterii o wartości około dwóch milionów złotych.	zeznania świadka D. J. (1)	k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804
	wyjaśnienia podejrzanego M. B.	k. 643-668
	zeznania świadka D. J. (1)	k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804
	zeznania świadka D. J. (1)	k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S.	k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. T.	k. 426-433
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. J. (1)	k. 217-221, k. 222-225 k. 258-259, k. 715-724, k. 839-842, k. 1326-1329, k. 1768-1770
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. S.	k. 203-205, k. 248-249, k. 812-818, k. 1326-1329, 1770-1771
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. T.	k. 209-212, k. 237-238, k. 789-791, k. 794-797, k. 1276-1277, k. 1767-1768
	opinie z zakresu archeologii	k. 217-221, k. 222-225 k. 258-259, k. 715-724, k. 839-842, k. 1326-1329, k. 1768-1770
	opinia z zakresu gemmologii	k. 203-205, k. 248-249, k. 812-818, k. 1326-1329, 1770-1771
Zapewnienie M. B., że osobiście widział przedmioty, które pochodzą z epoki brązu, z wczesnego średniowiecza zaś jeden z krzyży liturgicznych pochodzi od H. B. oraz poinformowanie mężczyzn przez M. B., że posiada on kupców na wykopane przedmioty z W., z Niemiec oraz z Watykanu.	zeznania świadka D. J. (1)	k. 209-212, k. 237-238, k. 789-791, k. 794-797, k. 1276-1277, k. 1767-1768
	zeznania świadka A. K. (1)	k.198-200, k. 1348-1363
	zeznania świadka D. J. (1)	k. 914-988
	zeznania świadka D. J. (1)	
	zeznania świadka D. L.	
	zeznania świadka D. J. (1)	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. T.	
	częściowo wyjaśnienia oskarżonego W. J. (1)	
	wyjaśnienia podejrzanego M. B.	

<p>Złożenie przez M. B. D. J. (1) propozycji porozumienia się polegającego na zakupie przez D. J. (1) zabytkowych przedmiotów w jak najkorzystniejszej cenie, ich sprzedaż przez M. B. kupcowi z Austrii i dokonanie podziału pieniędzy pomiędzy mężczyznami w częściach równych.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonego J. S. wyjaśnienia oskarżonego T. T. wyjaśnienia oskarżonego W. J. (1) zeznania świadka D. J. (1) odpis wyroku Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 9 stycznia 2004r. wydanego w sprawie o sygn. akt II K 1214/03</p>	<p>k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804 k. 426-433, k. 1804 k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804 k. 426-433, k. 1804 k. 1201-1203, k. 1814</p>
<p>Przekazanie przez D. J. (1) M. B. na jego żądanie związane z obawą sprzedaży przedmiotów bez udziału M. B. kwoty 50.000 złotych jako „kaucji”.</p>	<p>odpis postanowienia Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 9 listopada 2007r. wydanego w sprawie o sygn. akt II Ko 1064/97</p>	<p>k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804 k. 203-205, k. 248-249, k. 812-818, k. 1326-1329, k. 1771</p>
<p>Przekazanie przez M. B. D. J. (1) numeru telefonu do T. T. z informacją, że jest to mężczyzna o imieniu A..</p>	<p>odpis wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 12 stycznia 2004r. w sprawie o sygn. akt V K 1239/03</p>	<p>k. 209-212, k. 237-238, k. 789-791, k. 794-797, k. 1276-1277, k. 1767-1768 k. 643-668</p>
<p>Rozmowa telefoniczna D. J. (1) z mężczyzną, którego M. B. określił jako A., a który w rzeczywistości nazywa się T. T., podczas której ustalony zostaje termin i miejsce spotkania wskazane przez T. T. jako 23 kwietnia 2018r., godzina 10:00, parking przy basenie w J..</p>	<p>odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 21 kwietnia 2016r. wydanego w sprawie o sygn. akt V K 804/15</p>	<p>k. 217-221, k. 222-225 k. 258-259, k. 715-724, k. 839-842, k. 1326-1329, k. 1768-1770 k. 203-205, k. 248-249, k. 812-818, k. 1326-1329, 1770-1771 k. 209-212, k. 237-238, k. 789-791, k. 794-797, k. 1276-1277, k. 1767-1768</p>
<p>Udanie się D. J. (1) na spotkanie wraz ze swoim współnikiem biznesowym i kolegą A. K. (1) po uprzednim poinformowaniu go, że jadą do J. na spotkanie z ludźmi, którzy „mają starocie, cenne przedmioty i można na tym zarobić”.</p>		<p>k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804 k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k.</p>

Porozumienie T. T., J. S. oraz W. J. (1) co do wspólnego wyjazdu celem dokonania sprzedaży D. J. (1) wytworzonych przez J. S. w jego warsztacie przedmiotów stylizowanych za antyki jako przedmiotów zabytkowych pochodzących ze znaleziska wykopanego przed tygodniem w okolicy budowy drogi (...) w J..

Udanie się W. J. (1) i T. T. samochodem marki O. (...) nr. Rej. (...) na parking położony przy basenie w J. w dniu 23 kwietnia 2018r. o godzinie 10:00. Mężczyźni w torbie z materiału posiadali rzekome zabytki ruchome mające pochodzić ze znaleziska wykapanego w miejscowości J. w rzeczywistości wykonane przez J. S. w postaci trzech figurek mężczyzn, niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznice, szkatułki metalowej, dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki, naczynia metalowego, tj. kubka, naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki, dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka, ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk, dwóch sztyletów i

421-425, k. 613-616, k. 725-726, k. 1802-1804

k. 360-362

k. 363

k. 365

k. 364

jednego miecza, dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki, naczynia w kształcie kielicha z uchwytem koloru srebrnego, uchwyty wysadzanych kamieniami koloru różowego, płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzanego z kamieniami, szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świetnych, szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego, krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa, płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie, kielicha z uchwytem koloru srebrnego oraz kamieniami, wyrobów jubilerskich, elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi o nieustalonej wartości oraz zabytki ruchome w postaci zabytkowego półokrągłego okucia wartości, zabytkowej plakietki płaskiej, zabytkowego stilusa kamienie szlachetne w postaci szmaragdów, jednej sztuki akwamarynu, jednej sztuki berylu, kamień ozdobny w postaci jednego kwarcu mlecznego, imitację kamieni szlachetnych

w postaci kwarców zabarwionych sztucznie na kolor w różnych odcieniach czerwieni imitujących rubiny, silimanitów sztucznie barwionych na kolor czerwony imitujących rubiny, silimanitów sztucznie barwionych na kolor zielony imitujących szmaragdy oraz siedem okruchów.

Pozostanie w tym czasie J. S. w odległości i obserwowanie zdarzenia.

Naprzemiennie informowanie T. T. i W. J. (1) na zadane im przez D. J. (1) pytanie o pochodzenie przedmiotów, że od lat zajmują się poszukiwaniem „na ich terenie różnego rodzaju staroci... że przedmioty te zostały wykopane z ziemi i były w skrzyni, która się już rozpadła”.

Rozmowa telefoniczna D. J. (1) z M. B. i prośba o umożliwienie wykonania zdjęć przedmiotów. Przekazanie telefonu T. T. i jego rozmowa z M. B. i wyrażenie zgody na wykonanie fotografii pod warunkiem nieudostępniania zdjęć w Internecie.

Poinformowanie D. J. (1) o chęci uzyskania za oferowane przedmioty kwoty 300 000 złotych.

Propozycja udania się do W. celem sprawdzenia

autentyczności kamieni i przystanie na nią przez W. J. (1) i T. T..

Okazanie kamieni D. L. i wstępna ocena, że są one bardzo złej jakości i przedstawiają niewielką wartość.

Powrót D. J. (1) i A. K. (1) na parking przed basenem w J. po uprzednim skontaktowaniu się z T. T. i okazanie kolejnych przedmiotów mających pochodzić ze znaleziska. Porozumienie co do chęci sfinalizowania transakcji za dwa dni.

Rozmowa telefoniczna W. J. (1), któremu z uwagi na pobyt T. T. w gabinecie lekarskim mężczyzna przekazał aparat telefoniczny, z D. J. (1) na temat ceny za przedmioty i ustalenie jej ostatecznie na kwotę 270 000 złotych.

Rozmowa telefoniczna M. B. z D. J. (1) podczas której M. B. zapewnia go, że „Watykan... chce zabrać to...(relikwia świętego Jakuba) i informuje, że mężczyźni, którzy znaleźli przedmioty skontaktowali się z J. M. z K., który jest właścicielem sklepu (...) i „ostro kupuje..”

Przyjazd w dniu 25 kwietnia 2018r. T. T., J. S. i W. J. (1) w pobliżu basenu w J. na spotkanie z D. J. (1) w celu sfinalizowania transakcji i zatrzymanie T. T., J. S. i W. J. (1) przez Policję.

Uprzednie skazanie W. J. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 9 stycznia 2004r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1214/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 4 lat, a którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 9 listopada 2007r. w sprawie o sygn. akt II Ko 1064/97 zarządzono do wykonania oraz będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 12 stycznia 2004r. w sprawie o sygn. akt V K 1239/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 4 lat, a którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 29 października 2007r. zarządzono do wykonania, które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 21 kwietnia 2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt V K 804/15 na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w

okresie od dnia 8 marca 2015r. do dnia 3 września 2017r.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	J. S.	czyn z punktu I aktu oskarżenia	
2.1.1.	T. T.	czyn z punktu II aktu oskarżenia	
3.1.1.	W. J. (1)	czyn z punktu III aktu oskarżenia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
doprowadzenie D. J. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50 000 złotych przez oskarżonych J. S., T. T. i W. J. (1), brak wiedzy o uzyskaniu przez M. B., z którym oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, od D. J. (1) kwoty 50.000 zł jako częściowej zapłaty za oferowane do sprzedaży za łączną kwotę 270 000 zł rzekome zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J.	<p>wyjaśnienia oskarżonego J. S.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego T. T.</p> <p>wyjaśnienia oskarżonego W. J. (1)</p> <p>zeznania świadka D. J. (1)</p> <p>wyjaśnienia podejrzanego M. B.</p>	<p>k. 217-221, k. 222-225 k. 258-259, k. 715-724, k. 839-842, k. 1326-1329, k.</p> <p>k. 203-205, k. 248-249, k. 812-818, k. 1326-1329</p> <p>k. 209-212, k. 237-238, k. 789-791, k. 794-797, k. 1276-1277</p> <p>k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k.</p> <p>k. 138-140, k. 143-145, k. 388-391, k. 393-402, k. 421-425, k. 613-616, k. 725-726, k.</p>	

		k. 643-668	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1.-3.1.1.	<p>częściowo wyjaśnienia oskarżonych J. S., T. T. i W. J. (1)</p> <p>zeznania świadka D. J. (1)</p> <p>zeznania świadka A. K. (1)</p> <p>zeznania świadka J. M., D. L., P. U.</p> <p>zgromadzone w aktach sprawy dokumenty</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych jedynie w tej części w jakiej pozostawały one w zgodzie z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym zwłaszcza ze spontanicznymi i szczerymi a także kategoriowymi, spójnymi i poznającymi w zgodzie z zasadami wiedzy o doświadczenia życiowego zeznaniami świadka D. J. (1) uznając za prawdziwe, iż oskarżeni T. T. i W. J. (1) w czasie gdy J. S. obserwował zdarzenie z odległości, spotkali się z D. J. (1), który podczas spotkania zadeklarował wolę ustalenia autentyczności oferowanych mu do nabycia kamieni co skutkowało jego wyjazdem do W., że oferowali mu do sprzedaży zabezpieczone w sprawie przedmioty, potwierdzają okoliczność przedstawiania się imieniem A. przez T. T., który w tym czasie posługiwał się</p>	

wskazany w złożonych wyjaśnieniach numerem telefonu oraz opisują okoliczności zatrzymania przez Policję.

Jako prawdziwe Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonych, w których kategorycznie zaprzeczają aby posiadali oni wiedzę na temat pieniędzy w kwocie 50 000 złotych, które M. B. miał otrzymać od D. J. (1) albowiem rzecznik oskarżenia w toku postępowania nie przedstawił żadnego dowodu potwierdzającego tezę aktu oskarżenia w tej części.

Jako prawdziwe Sąd ocenił zeznania świadka A. K. (1), który w sposób szczegółowy a przy tym zasadniczo zbieżnie ze świadkiem D. J. (1), opisał udział oskarżonych J. S., T. T. i W. J. (1) w bezprawnym procederze. Drobne nieścisłości w relacjach świadków dodatkowo utwardzają w przekonaniu o wiarygodności podawanych przez obu świadków treści i wskazują, że informacje D. J. (1) i A. K. (1) przedstawiały zapamiętany przez nich obraz zdarzeń.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków J. M., D. L., P. U., którzy jako osoby obce dla stron postępowania nie mieli żadnego interesu w

		<p>składaniu nieprawdziwej treści relacji.</p> <p>Brak było przyczyn by kwestionować wartość dowodową zgromadzonych w sprawie dokumentów. Pochodzą one od podmiotów uprawnionych do ich wydania, sporządzone zostały w przepisanej formie, brak jest podstaw, by zarzucić im nierzetelność lub nieprawdziwość. Sporządzone na zalecenie rzecznika oskarżenia w toku postępowania przygotowawczego opinie, tym z zakresu gemmologii i archeologii są wolne od dowolnych ocen, przy tym nie kwestionowała ich wniosków żadna ze stron postępowania.</p>	
<p>1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1.-3.1.1.	<p>wyjaśnienia oskarżonych</p> <p>wyjaśnienia podejrzanego M. B.</p> <p>zeznanie świadków: K. B., U. K., P. G.</p>	<p>Sąd nie dał wiary wzajemnie ze sobą sprzecznym, nielogicznym i niekonsekwentnym wyjaśnieniom oskarżonych, które pozostawały przy tym w rażącej sprzeczności ze spontanicznymi i</p>	

szczerymi a także kategoriowymi, spójnymi i pozostającymi w zgodzie z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego zeznaniami świadka D. J. (1), który szczegółowo zrelacjonował okoliczności zdarzeń z udziałem oskarżonych opisując przy tym dokładnie udział każdego z nich w bezprawnym procederze a którego relacja znalazła oparcie w pozostałym zabezpieczonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępie wskazać należy, iż już pierwsze wyjaśnienia złożone przez oskarżonych wskazywały na to, że stanowią one jedynie nieudolną linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Oskarżony W. J. (1) słuchany w dniu 26 kwietnia 2018r. utrzymywał mianowicie, że kiedy w dniu 25 kwietnia 2018r. o godzinie 9:00 przyszedł do mieszkania swojego kolegi T. T., mężczyzna zaproponował mu wyjazd do J. odpowiadając na zadane pytanie o powód wyjazdu, że „tylko pojedziemy tam coś zobaczyć” dodając w odpowiedzi na pytanie o to co będą oglądać, „że później o tym pogadamy” (k. 210). Oskarżony twierdził, że do J. udali się samochodem J. S., który jako jedyny posiada prawo jazdy, przy czym w trakcie jazdy J. S.

powiedział, że w pojeździe posiada figurki, srebro, bransoletki, sztylety, przy czym na pytanie jakie odrzekł, że porozmawiają o tym w J. kiedy usiądą. Wyjaśnił, że po przyjeździe do J. J. S. zaproponował: „dawajcie usiądźmy na ławkę by porozmawiać” po czym stwierdził, że pójdą usiąść w inne miejsce i udał się na inną ławkę lub też pozostał na tej oskarżony zaś wraz z T. T. udali się do sklepu po napój i wówczas zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy Policji. Oskarżony twierdził, że na wyjazd do J. przystał z nudów zapewniając, że nikt nie proponował mu za to „absolutnie żadnych pieniędzy” (k. 212). Z kolei oskarżony T. T. słuchany po raz pierwszy wyjaśnił, że w dniu zatrzymania udał się wraz z kolegami W. J. (1) oraz J. S. z L. do J. pojazdem, którym kierował J. S.. Stwierdził, że pojechali tam „tak, o, bez celu” (k. 204). Oskarżony zaprzeczył aby mężczyźni umawiali się z kimkolwiek w J. twierdząc, że kiedy zostali zatrzymani policjanci znaleźli w bagażniku pojazdu wytworzone przez J. S. przedmioty w postaci krzyży, mieczy, kielichów dodając, że nie ma wiedzy w jakim celu mężczyzna miał to umieszczone w bagażniku samochodu. W toku postępowania w przedmiocie zastosowania tymczasowego

aresztowania oskarżony wyjaśnił, że w rzeczywistości przywiózł z Anglii telefon komórkowy, który użytkowały jego córki jak również potwierdził, że w trakcie zdarzenia przedstawiał się jako A.. Oskarżony J. S. wyjaśnił natomiast, że w kwietniu 2018r posiadał kamienie w postaci szafirów i szmaragdów, które w formie bryły nabył kilka lat wcześniej na Allegro oraz od kolegi za łączną kwotę 8700 złotych, których wartość podniósł dzięki oszlifowaniu i polerze do kwoty 300 000 złotych, na którą obok wartości szmaragdów i szafirów składała się dodatkowo wartość posiadanych przez niego rubinów. Wskazał, że w dniu 19 kwietnia 2018r. zatelefonował do niego znany mu M. B. z pytaniem o kamienie oraz stylizowane przez niego na antyki krzyże, szkatułki „bo by to chętnie pokazał” (k. 219) twierdząc, że nabywcą miałyby być jego kolega z okolicy J.. Dodał, że nie wie jak to się dalej potoczyło ale M. B. skontaktował tego mężczyznę z mieszkańcem L. o imieniu T., który z kolei przeprowadził z nim w dniu 22 kwietnia 2018r. rozmowę telefoniczną pytając o możliwość wyjazdu do J. z kamieniami w dniu 23 kwietnia 2018r. Oskarżony wyjaśnił, że

obawiał się przekazać kamienie mężczyźnie o imieniu T. w związku z czym w dniu 23 kwietnia 2018r. swoim samochodem pojechał wraz z nim i W. do J.. Wyjaśnił, że nie chciał pokazywać się nabywcy w związku z czym oczekiwał w samochodzie na powrót współoskarżonych, którzy udali się na spotkanie z nabywcą zabierając dwie torby zawierające wyroby J. S. oraz kamienie. W złożonych wyjaśnieniach wskazał, że nie wyraził zgody na sfotografowanie przedmiotów kiedy nabywca zwrócił się o to do współoskarżonych, którzy z kolei wrócili do samochodu aby ustalić tą kwestię z J. S.. Oskarżony utrzymywał, że nabywca miał krzyknąć do T. T., że przedmioty są stare, antyczne, że pochodzą z wykopaliska czemu z kolei mężczyzna miał zaprzeczać informując go, że są one wykonane współcześnie. Następnie, jak wyjaśniał, nabywca miał udać się do W. aby dokonać sprawdzenia autentyczności kamieni przy czym nie był on zainteresowany sprawdzeniem pozostałych przedmiotów. Do kolejnego spotkania doszło po powrocie mężczyzny z W. jednakże nie porozumieli się wówczas w zakresie ceny przedmiotów. W kolejnym dniu do oskarżonego zatelefonował T. T.

z informacją, że nabywca zamierza kupić przedmioty za kwotę 250 000 złotych w związku z czym mężczyźni ponownie udali się do J. w dniu 25 kwietnia 2018r. Bezpośrednio przed spotkaniem z J. S. skontaktował się M. B., który ostrzegł go w rozmowie przed nabywcą zalecając ostrożność, zwłaszcza że już wcześniej informował go, że nabywca uważa sprzedających za wieśniaków, którym można zabrać towar bez uiszczania zapłaty. W złożonych wyjaśnieniach oskarżony przyznał, że w chwili zatrzymania poinformował funkcjonariuszy Policji, że przyjechał do J. z kolegą na basen twierdząc, że samochód pozostawił w L. co miało na celu uniknięcie kontroli pojazdu albowiem obawiał się, że funkcjonariusze Policji po obejrzeniu znajdujących się w bagażniku pojazdu przedmiotów stwierdzą, że pochodzą one z wykopaliska. Oskarżony zapewnił, że zatrzymane wyroby zostały wykonane przez niego z wyjątkiem sztuców, które jako złom nabył na giełdzie. W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony doprecyzował, które z zabezpieczonych przedmiotów zostały wykonane przez niego a które nabył na

gieldzie staroci. Podczas przesłuchania w dniu 11 lipca 2018r. oskarżony W. J. (1) oświadczył z kolei, że nie podtrzymuje złożonych uprzednio wyjaśnień albowiem składając je był przestraszony gdyż został posądzony „o przyjęcie 50 000 złotych” (k. 790). Podczas przesłuchania utrzymywał, że udał się do J. wraz ze znajomymi T. T. i J. S. „bardziej do towarzystwa i w razie czego do ochrony gdyby J. i jego kolega chcieli ukraść te rubiny, szmaragdy” (k. 790) po tym jak powziął wiadomość od jednego z mężczyzn, że „mają kupca” na przedmioty wykonane przez J. S., które ten przechowywał w garażu. Twierdził, że J. S. pozostał w samochodzie podczas gdy on i T. T. umożliwili nabywcy obejrzenie przedmiotów, które przenieśli do bagażnika jego pojazdu, po to aby w przypadku kradzieży móc zająć im drogę. Oskarżony stwierdził, że D. J. (1) sprawdzał autentyczność kamieni we W. po czym po powrocie oświadczył, że „jest zainteresowany kupnem tych rzeczy i czy resztę rzeczy do tych kamieni mu dorzucimy... najbardziej mu zależało na kamieniach”. Oskarżony potwierdził, że podał funkcjonariuszom Policji inne dane albowiem obawiał się, że nieumundurowani

policjanci mogą to być w rzeczywistości „typy od J.”, jak również przyznał, że T. T. przedstawił się jako A. dodając, że nie wie z jakiego powodu. W kolejnych wyjaśnieniach oskarżony potwierdził okoliczność przeprowadzenia rozmowy telefonicznej z D. J. (1) podczas której wskazywał, że kwota jakiej żądają za przedmioty to 270 000 złotych dodając, że aparat telefoniczny otrzymał wówczas od T. T., który przebywał w gabinecie lekarskim. Także oskarżony T. T. podczas przesłuchania w dniu 11 lipca 2018r. nie podtrzymał złożonych wcześniej wyjaśnień twierdząc, że składając je był zmęczony. Oskarżony stwierdził natomiast, że przekazał swój numer telefonu znanemu sobie M. B., który skontaktował się z zajmującym się wyrobem kielichów oraz innych rzeczy stylizowanych na stare, które zamierzał sprzedać, J. S., aby udostępnił go przyszłemu nabywcy przedmiotów celem „dogadania się odnośnie sprzedaży rzeczy J...” aby „...zarobić parę złotych” (k. 813). W złożonych wyjaśnieniach wskazał, że przedstawił się nabywcy jako A. albowiem jest w ten sposób nazywany. Zapewnił, że informował D. J. (1) wraz z W. J. (1) albowiem J. S. w tym czasie przebywał w

pewnej odległości siedząc na ławce, że to są rzeczy zrobione przez kolegę” w co jednakże D. J. (1) nie uwierzył twierdząc „że te rzeczy są wykopane”. Podczas rozprawy oskarżony J. S. wyjaśnił, iż oferował 3,5 kg srebra w wyrobach ręcznie wykonanych oraz w taki sam sposób wykonane przedmioty z brązu. Dodał, że kamienie w postaci szmaragdów wycenia na 40 000 zł oprócz których były jeszcze pozostałe wskazane w zarzucie, jednakże się do nich nie odnosił, bowiem nie przedstawiały dla niego wartości. W jego ocenie przedmioty, które zamierzał zbyć były warte 280 000 zł. Wyjaśniając powody, dla których nie poszedł na miejsce transakcji zaprzeczył aby oczekiwał w samochodzie na współoskarżonych, jak wyjaśnił oskarżony W. J. (1), lecz przebywał w bliskiej odległości aby widzieć całą sytuację i móc zareagować gdyby doszło do sytuacji, w której ktoś próbuje zabrać sprzedawane przedmioty albowiem M. B. telefonicznie przekazał mu taką informację, że może dojść do tego, że D. J. (1) nie będzie chciał zapłacić za te przedmioty tylko przyjedzie z ludźmi i będą próbować chcieć je zabrać. Wskazał, że 22 kwietnia 2018r. zatelefonował do niego T. T., którego znał jako kolegę z

pytaniem czy pojedzie z nim do J. bowiem M. B. znalazł kupca na wytworzone przez J. S. przedmioty. Oskarżony wyjaśnił, że zażądał 200 000 zł za całość i nie interesowało go ile osób będzie uczestniczyło w transakcji, jak również nie pytał z jakiego powodu nabywca nie chce przeprowadzić transakcji w jego warsztacie albo przynajmniej w L.. Oskarżony dodał, że M. B. wcześniej szukał dla niego nabywców na jego wyroby ale nigdy nie udało mu się znaleźć żadnego i dopiero kiedy znalazł swojego kolegę D. J. (1) to mówił, że jak D. J. (1) nie kupi tych wyrobów to będzie miał innego nabywcę dodać, że on sam także próbował sprzedawać te przedmioty, stał z nimi na giełdzie staroci lecz udawało mu się sprzedawać jedynie jakieś drobne rzeczy. Z kolei oskarżony T. T. w trakcie rozprawy wyjaśnił, że to M. B., który przekazał nabywcy numer telefonu T. T., powiedział, że najlepiej będzie jak do spotkania dojdzie przed pływalnią w J. w połowie drogi bowiem D. J. (1) powiedział, że mieszka w J.. Odnosząc się do telefonu, którego numer przekazał D. J. (1) M. B. oskarżony wyjaśnił, że kupił go we W. od kolegi W. J. (1), który zostawił kartę w środku on zaś używał telefon (...) (...)

a ze względu na to, że telefon N. jest na dwie karty SIM, przełożył swój numer (...) do tego telefonu, włożył angielską kartę zaś kartę, na którą kontaktował się z nim D. J. (1), włożył do telefonu (...) (...) i używał ją aby korzystać z Internetu. Zaprzeczył aby przedstawił się jako A. dodając, że jedynie nie skorygował błędu gdy D. J. (1) zwrócił się do niego tym imieniem.

Analiza treści relacji oskarżonych jednoznacznie wskazuje na niewiarygodność pozostałych, poza tymi, które Sąd z powołanych wyżej powodów ocenił jako prawdziwe, podawanych przez nich treści albowiem poza tym, że nie korelują one z zebranymi w sprawie dowodami, którym Sąd jak wskazano dał wiarę, pozostają także w sprzeczności z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Odnosząc się w tym miejscu do wyjaśnień oskarżonych W. J. (1) i T. T. złożonych przez nich w początkowej fazie śledztwa, których ostatecznie nie podtrzymali, wskazać należy, iż były one całkowicie nieprzekonujące a przy tym nie korespondowały one z wyjaśnianymi złożonymi przez współoskarżonego J. S. oraz z relacją świadka D. J. (1), którą Sąd z

podanych wyżej względów uznał za prawdziwą. Naiwne były także wyjaśnienia oskarżonego T. T., w których przedstawiał okoliczności poprzedzające spotkanie z D. J. (1), w tym zwłaszcza swoją rolę z zakresie dotyczącym „dogadania się odnośnie sprzedaży rzeczy J.” oraz oskarżonych T. T. i J. S. w zakresie w jakim utrzymywali, że to D. J. (1) upierał się, że przedmioty pochodzą z wykopaliska podczas gdy T. T. i W. J. (1), jak wyjaśniał oskarżony T. T., mieli informować nabywcę o tym, że zostały one „zrobione przez kolegę” czego jednak oskarżony W. J. (1) nie podawał, czy też miał go o tym informować jedynie T. T., jak wyjaśnił nieobecny podczas spotkania z D. J. (1) i mający wiedzę tę posiadać od współoskarżonych, oskarżony J. S. podczas gdy D. J. (1) miał krzyżyć do T. T., że przedmioty są stare, antyczne, że pochodzą z wykopaliska. W ocenie Sądu całkowicie niezrozumiałym jest z jakiego powodu oskarżony J. S. zdecydował się dokonać sprzedaży częściowo wytworzonych przez siebie przedmiotów oraz kamieni w okolicznościach opisanych przez oskarżonych i świadków, w tym D. J. (1) i A. K. (1) a zatem w miejscowości J., na

parkingu przy basenie w sytuacji gdy, jak wyjaśnił, obawiał się, że zostanie okradziony. Całkowicie nieprzekonującym jest aby znany J. S. M. B. po uprzednim skontaktowaniu się z nim i udzieleniu informacji odnośnie znalezienia kupca na jego rękodzieło angażował T. T., który z niejasnych powodów miał dokonywać ustaleń w zakresie czasu i miejsca transakcji, przy czym dla wygody kupującego miałyby do niego dojść w miejscowości leżącej pośrodku drogi w sytuacji gdy znacznie wygodniejszym dla nabywcy byłoby pokonanie niespełna trzydziestu kilometrów po to by w spokoju- w „pracowni” J. S. - obejrzeć przedmioty transakcji przedstawiającej dla sprzedającego J. S. wartość 280 000 złotych. Istotnym przy tym jest, że, jak wyjaśnił sam wytwórca części z nich - oskarżony J. S., jemu samemu udawało się sprzedawać jedynie jakieś drobne rzeczy spośród wytworzonych. Niezrozumiałym jest także tłumaczenie oskarżonego J. S. powodów dla których nie chciał okazać funkcjonariuszom Policji oferowanych D. J. (1) przedmiotów twierdząc, że obawiał się stwierdzenia przez nich że to antyki zwłaszcza że zaczęli mu oni wierzyć dopiero gdy okazał im formy w

pracowni. W ocenie Sądu wszystkie przedsięwzięte przez oskarżonych czynności, w tym używanie przez T. T. imienia A., wykorzystanie karty telefonicznej pochodzącej z aparatu telefonicznego nabytego uprzednio od innego mężczyzny, zorganizowanie transakcji w pobliżu basenu gdzie przechowywane w szmacianej torbie przedmioty okazywane były nabywcy w bagażniku zaparkowanego pojazdu, jednoznacznie przekonują, że intencją oskarżonych było wywołanie w D. J. (1) przeświadczenia, że oferowane mu do sprzedaży przedmioty stanowią zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J. i uzyskanie za nie znacznej kwoty. Stanowisko Sądu znajduje oparcie w zabezpieczonych w toku postępowania nagraniach rozmów prowadzonych pomiędzy M. B. i D. J. (1), T. T. i D. J. (1), J. S. i M. B.. Przykładowo wskazać należy na rozmowę J. S. z M. B. w dniu 25 kwietnia 2018r. o godzinie 9:40 podczas której M. B. używa sformułowania „... chodzi o to żeby zarobić a nie kurwa pakować się w kłopoty... jak dobrze poszło to jesteśmy zarobieni i to bardzo grubo” czy też kolejną rozmowę przeprowadzoną o 9:49 podczas której J. S. oczekując w

pojeździe informuje M. B. o dołożeniu „swojej, takiej ładnej” biżuterii oraz kamieni, które kupiec zabrał do wyceny. Podczas rozmowy pojawia się sformułowanie o doklepywaniu (wykonanie, patynowanie) przedmiotów które jest czasochłonne. Analiza prowadzonych rozmów wskazuje na porozumienie J. S. z M. B., który prowadząc rozmowy z D. J. (1) od początku starał się nakłonić go do dokonania zakupu przedmiotów, które w jego ocenie mogły przedstawiać wartość dwóch milionów złotych, i który dodatkowo aby skłonić D. J. (1) do szybkiego podjęcia decyzji informował go o kupcach spoza granic Polski czy też o działaniach oskarżonych, którzy mieliby kontaktować się z J. M. w sprawie sprzedaży przedmiotów, w zakresie sprzedaży D. J. (1) częściowo wytworzonych przez J. S. przedmiotów jako wykopanych ze znaleziska, w którym to porozumieniu czynnie uczestniczyli T. T. oraz W. J. (1), który wraz z T. T. okazywał D. J. (1) przedmioty zapewniając go o ich pochodzeniu z wykopaliska, jak również prowadził w nim rozmowę telefoniczną dotyczącą ceny tych rzeczy wówczas gdy T. T. przebywał w gabinecie lekarskim.

		nie posłużyły do czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	J. S., T. T., W. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
z ustaleń faktycznych wynika, że w okresie od dnia 16 kwietnia 2018r. do dnia 25 kwietnia 2018r. w miejscowości J. i w J. działając wspólnie i w porozumieniu oraz z ustalonym mężczyzną w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłowali doprowadzić D. J. (1) go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 220 000 zł stanowiącej mienie znacznej wartości za pomocą wprowadzenia w błąd w ten sposób, że w dniu 21 kwietnia 2018r. w J. M. B., w ramach podziału ról, uzyskał kwotę 50.000 zł od D. J. (1) jako częściową zapłatę za oferowane do			

sprzedaży za łączną kwotę 270 000 zł rzekome zabytki mające pochodzić ze znaleziska wykopanego w miejscowości J., o czym oskarżeni nie wiedzieli, po czym W. J. (1) i T. T. w dniu 23 kwietnia 2018r. oraz w dniu 25 kwietnia 2018r. w J. oferowali D. J. (1) sprzedaż rzekomych zabytków ruchomych mających pochodzić ze znaleziska wykapanego w miejscowości J. w postaci trzech figurek mężczyzn, niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznic, szkatułki metalowej, dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki, naczynia metalowego, tj. kubka, naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki, dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka, ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk, dwóch sztyletów i jednego miecza, dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła i orantki, naczynia w kształcie kielicha z uchwytem koloru srebrnego, uchwyty wysadzanych kamieniami koloru różowego, płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym

wysadzanego z
kamieniami, szkatułki
metalowej sześciokątnej z
wieczkiem z wizerunkami
świętych, szkatułki w
kształcie krzyża kolory
srebrnego, krzyża
metalowego z
wizerunkiem Jezusa,
płaskorzeźby z
wizerunkiem trzech
świętych koloru srebrnego
wysadzaney kamieniami
po obwodzie, kielicha
z uchwytemi koloru
srebrnego oraz
kamieniami, wyrobów
jubilerskich, elementu
metalowego w kolorze
srebrnym w postaci krążka
z motywami roślinnymi
o nieustalonej wartości,
oraz oferowali D. J.
(1) sprzedaż zabytków
ruchomych w postaci
zabytkowego półokrągłego
okucia, zabytkowej
plakietki płaskiej,
zabytkowego stilusa nie
pochodzących z w/w
znaleziska o rzeczywistej
łącznej wartości nie
mniejszej niż 450 złotych
a także oferowali sprzedaż
kamieni szlachetnych w
postaci szmaragdów o
łącznej wadze nie
przekraczającej 180
gramów o łącznej wartości
9 tysięcy złotych, jednej
sztuki akwamarynu o
szlifie fasetowym o wadze
0,096 gramów wartości
29 złotych, jednej sztuki
berylu wartości 5 złotych,
kamieni ozdobnych w
postaci jednego kwarcu
mlecznego o wartości
2 złotych, kamieni
szlachetnych w postaci

kwarców zabarwionych sztucznie na kolor w różnych odcieniach czerwieni imitujących rubiny w ilości 321 sztuk oraz 8 okruchów o łącznej wartości 642 złotych, silimanitów sztucznie barwionych na kolor czerwony imitujących rubiny w ilości 96 sztuk o łącznej wartości 480 złotych, silimanitów sztucznie barwionych na kolor zielony imitujących szmaragdy w ilości 663 sztuk oraz 7 okruchów o łącznej wartości 3 315 złotych, o łącznej wartości 13 865 złotych przy czym J. S. w ramach podziału ról w tym czasie obserwował zdarzenie z ukrycia a także uprzednio wykonał poszczególne przedmioty oferowane do sprzedaży D. J. (1) w postaci trzech figurek mężczyzn, niewielkich przedmiotów metalowych tj. plakietki kwadratowej, plakietki okrągłej, zausznice, szkatułki metalowej, dwóch naczyń metalowych tj. czarki, doniczki, naczynia metalowego, tj. kubka, naczynia metalowego z grawerunkiem, tj. czarki, dwóch przedmiotów metalowych tj. kieliszka, kubka, ośmiu różnych przedmiotów metalowych tj. wódz siedzący pionek, maska, głowa wydry, krzyż, muł, byk, dwóch sztyletów i jednego miecza, dwóch przedmiotów metalowych w postaci figury osła

i orantki, naczynia w kształcie kielicha z uchwytemi koloru srebrnego, uchwyty wysadzanych kamieniami koloru różowego, płaskorzeźby w wizerunkiem dwóch aniołów i krzyża ze zdobieniami, drewna pokrytego blachą w kolorze srebrnym wysadzanego z kamieniami, szkatułki metalowej sześciokątnej z wieczkiem z wizerunkami świętych, szkatułki w kształcie krzyża koloru srebrnego, krzyża metalowego z wizerunkiem Jezusa, płaskorzeźby z wizerunkiem trzech świętych koloru srebrnego wysadzanej kamieniami po obwodzie, kielicha z uchwytemi koloru srebrnego oraz kamieniami, wyrobów jubilerskich, elementu metalowego w kolorze srebrnym w postaci krążka z motywami roślinnymi jednakże celu swojego nie osiągnęli z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji czym wyczerpali znamiona przestępstwa art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. (oskarżeni J. S. i T. T.) oraz występku z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294

§ 1 k.k. i art. 109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. (oskarżony W. J. (1), który przepisanego czynu dopuścił się będąc skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 9 stycznia 2004r. wydanym w sprawie o sygn. akt II K 1214/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i inne na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 4 lat, a którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 9 listopada 2007r. w sprawie o sygn. akt II Ko 1064/97 zarządzono do wykonania oraz będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieścia z dnia 12 stycznia 2004r. w sprawie o sygn. akt V K 1239/03 za czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono na okres próby 4 lat, a którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Legnicy z dnia 29 października 2007r. zarządzono do wykonania, które to wyroki zostały objęte wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla

Wrocławia - Śródmieścia z dnia 21 kwietnia 2016r. wydanym w sprawie o sygn. akt V K 804/15 na karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od dnia 8 marca 2015r. do dnia 3 września 2017r.).

W tym miejscu wskazać należy, że dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd, wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem(por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 października 2019 r. wydany w sprawie II AKa 58/19).

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżeni wraz ze współpracującym z nimi M. B. podjęli działania zmierzające do wywołania u D. J. (1) błędnego przekonania o pozostaniu w posiadaniu wykopanego z ziemi skarbu w postaci autentycznych przedmiotów pochodzących między innymi z epoki brązu, z okresu średniowiecza. M. B. skontaktował D. J. (1) z T. T. a także w licznych rozmowach prowadzonych z D. J. (1) informował go o osobach zainteresowanych

nabyciem wykopanych rzeczy, o tym, że osoby, które wykopały te przedmioty na własną rękę podejmują starania aby je sprzedać z zyskiem co miało na celu spowodowanie, że D. J. (1) szybko zdecyduje się na zakup rzeczy. Z kolei T. T. i W. J. (1), którzy oferowali D. J. (1) częściowo wytworzone przez J. S. przedmioty, podawali się za osoby, które wykopały skarb i chcą go zbyć D. J. (1), przy czym na miejsce spotkań każdorazowo przywoził ich J. S., który obserwował wszystko z oddali. Nie wymaga szerszego uzasadnienia, że całkowicie bez znaczenia dla karnoprawej oceny zachowania oskarżonych pozostawało, iż J. S. wycenił oferowane D. J. (1) przedmioty na kwotę 280 000 złotych skoro D. J. (1), jak sam zeznał, nie był zainteresowany nabywaniem przedmiotów wytworzonych przez J. S. twierząc: „Ja nie wydatkowałbym żadnej kwoty na te przedmioty gdyby M. powiedział mi, że są one współczesne” (k. 1804).

Znamieniem kwalifikującym jest popełnienie czynu „w stosunku do mienia znacznej wartości”. Uwzględniając zatem wartość mienia będącego przedmiotem przypisanego oskarżonym

czynu ich zachowanie podlegało dodatkowo kwalifikacji z art. 294 § 1 k.k.

Sąd zakwalifikował zachowanie oskarżonych także z przepisu art. 109 Ustawy z dnia 23 lipca 2003r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Wprawdzie zbieg taki uznawany bywa za pomijalny na zasadzie konsumpcji (tak A. Księżopolska-Kukulka w Dobra kultury..., s. 110) jednak w realiach niniejszej sprawy Sąd stanął na stanowisku, że dopiero oba powołane przepisy określają w pełni kryminalną zawartość zachowania oskarżonych.

Z uwagi na to, że zachowanie oskarżonych, którzy bezpośrednio zmierzali do dokonania przestępstwa, z uwagi na zatrzymanie przez funkcjonariuszy Policji, zakończyło się na etapie usiłowania, podlegało ono kwalifikacji z przepisu art. 13 § 1 k.k.

Jak powyżej wskazano w sprawie brak było jakiegokolwiek dowodu potwierdzającego aby oskarżeni posiadali wiedzę na temat pieniędzy w kwocie 50 000 złotych, które M. B. miał otrzymać od D. J. (1).

#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania		
---	---------------------------------------	--	--

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.5. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.6. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
W. J. (1) T. T. J. S.			Łagodzące: Sąd nie dopatrył się istnienia w sprawie okoliczności łagodzących Obciążające: - przemyślnie i zaplanowane działanie,

-działanie wspólnie i w porozumieniu,

-uprzednia karalność oskarżonego, która wykracza poza ramy określone przepisem art. 64 § 1 k.k.

Wysokość stawki wynika z faktu, iż oskarżony aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności wcześniej zaś pracował dorywczo uzyskując dochód rzędu 1000 złotych miesięcznie oraz korzystał z pomocy mamy

Łagodzące:

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego

Obciążające:

- przemyślne i zaplanowane działanie,

-działanie wspólnie i w porozumieniu,

Wysokość stawki wynika z faktu, iż oskarżony pracuje dorywczo uzyskując dochód rzędu 2000 złotych miesięcznie

Łagodzące:

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonego

Obciążające:

- przemyślne i zaplanowane działanie,

			<p>-działanie wspólnie i w porozumieniu,</p> <p>Wysokość stawki wynika z faktu, iż oskarżony pracuje dorywczo uzyskując dochód rzędu 2500 złotych miesięcznie</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. S., T. T., W. J. (1)	II		<p>zobligowany treścią przepisu art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu J. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 kwietnia 2018r. godzina 10:00 do dnia 17 lipca 2018r. godzina 14:15, zaś oskarżonym T. T. i W. J. (1) zaliczył na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 25 kwietnia 2018r. godzina 10:00 do dnia 13 lipca 2018r. godzina 15:15</p>
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie</p>			

<p>zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>III IV</p>	<p>O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonych J. S. i W. J. (1) orzeczono na podstawie przepisu art. 29 ust. 1 ustawy – Prawo o adwokaturze.</p> <p>Biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonych - brak majątku, oraz uwzględniając okoliczność, iż wobec oskarżonego W. J. (1) orzeczona została bezwzględna kara pozbawienia wolności Sąd, na podstawie przepisu art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, zwolnił ich w całości od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłaty.</p>	
<p>1Podpis</p>		